

Những Kỷ Niệm Với Nguyễn Đức Nhuận

Hoàng Trúc Tâm

Nếu phải kể tất cả những kỷ niệm tôi biết hay đã có với Nhuận, chắc chắn phải viết một quyển sách dày mới đủ. Vì thế chỉ xin ghi lại một vài điều còn nhớ chính xác về Cậu Ba Còm mà thôi. Nhuận ngoài tên "Còm", còn có thêm tên Cậu Ba, vì Cậu là nhân vật thứ ba trong gia đình anh em Cậu... Bạn bè thân, thường “gán” cho nhau những cái tên ngộ nghĩnh, ngay từ ngày còn đi học, hay làm chung. Nhuận cũng bị như thế, nên có tên Còm cho dù Cậu chịu khó tập tành vận động, cũng như chẳng kiêng khem trong chuyện ăn uống, vậy mà không bao giờ thấy hấn ta có chút da thịt mỡ màng nào.

Cậu Ba ngoài "tật" mê làm báo, hấn còn mê võ, đủ thứ võ, nhưng chẳng bao giờ chịu học đến nơi đến chốn. Đầu tiên là Võ Việt Nam, Vovinam, của ông Nguyễn Lộc. Không hiểu có phải ông Lộc, là ông chú của Nhuận, nên Nhuận bị "khớp" trong khi thọ giáo hay không, chứ nếu hấn chịu theo thầy, từ khi lò võ của ông Lộc còn ở phố Hàng Trống Hà Nội, chắc chắn về sau chức trưởng môn không thể nào thoát khỏi tay Nhuận. Hấn bỏ ngang nghe

nói ông Lộc rất buồn. Rồi hắn theo học môn phái Tây Sơn Nhạn, ít lâu cũng đào ngũ luôn. Môn võ thứ ba là Thiếu Lâm cũng vậy. Cuối cùng là Quyền Anh. Ở môn cuối cùng này Cậu Ba Còm chịu học đến nơi đến chốn nhất, Cậu đã được thầy chuẩn bị cho thượng đài tận bên Thái Lan lận. Nhưng những ngày tổng duyệt để sửa soạn lên đường, Cậu bỗng "trón biệt", may thầy kiếm được người thay thế, dù thầy không mấy hài lòng, vì người được chọn thay thế Cậu Ba, lúc đầu chỉ được xếp vào loại dự bị mà thôi. Báo hại kẻ được thay Cậu, ngày đêm bị thầy "quần" ráo riết cho chắc ăn. Về sau kẻ ái mộ Cậu là thằng bạn Hoàng Trường Việt tiết lộ, Cậu đào ngũ vì sợ.... đau. Nhất là Cậu nghe nói, võ sĩ người "Xiêm", Thái Lan, có cú đấm nặng thần sầu, Cậu sợ liều dự thi trúng nhiều đòn hư hết dung nhan thì làm sao Cậu tìm được người để núp bóng..... Cậu dzọc là vì thế.

Về sự nghiệp võ của Cậu Ba Nhuận thì như vậy, nhưng về văn chương, báo chí, thì thà Cậu nhịn ăn, nhịn chi tiêu đàn đúm với bạn bè, để có thêm chút vốn ra báo là Cậu vui. Tờ báo đầu tiên của Cậu là tờ tuần báo Truyện Hay Thứ Tư, cùng với nhà xuất bản cùng tên. Tuy làm tờ Truyện Hay, nhưng Nhuận Còm gần như không có một truyện ngắn hay bài thơ nào chính thức được ký tên, dù là bút hiệu, đăng trên báo của mình. Đã có người hiểu lầm, cho là Cậu cũng chỉ là "ông anh chi tiền" như một số những ông nhà giàu, sau khi có tiền lại muốn có danh, nên bỏ tiền làm báo cho oai. Cậu Ba Còm không phải không viết, trái lại Cậu viết nhiều là khác. Cậu phải lo "làm đầu bếp" viết hay dịch một số bài, một số tài liệu để sẵn, để lỡ có ông bà nhà văn, ông dịch giả nào "đau ốm" bắt tử thì đã có bài thay thế, mà không phải trám bằng những mẫu quảng cáo.... vớ vẩn. Ngoài công việc làm đầu bếp cho tờ Truyện Hay Thứ Tư, Cậu Ba còn phải lo việc cắt xén, sửa sang

những truyện dịch Cậu mua bản quyền để xuất bản nữa. Chỉ truyện dịch mà thôi. Bởi Cậu thường tâm sự: nhiều khi người dịch cứ hứng lên là thêm hoa, thêm lá cho xum xuê, cho rùng rợn, ly kỳ không cần thiết..... Diễn hình là truyện dịch Bồ Già chẳng hạn, phải được đọc cả hai bản: bản dịch thứ nhất và bản Cậu Ba đã cắt xén xào nấu mới thấy tài của Cậu. Không những không sai với bản dịch thứ nhất.... mà còn hay hơn. Chính người dịch Bồ Già cũng phải công nhận như thế.

Viết về những kỷ niệm của Cậu Ba và tuần báo Truyện Hay mà không nhắc đến những người luôn có mặt, luôn gắn bó với tờ báo là hết sức "tầm bậy" đó là Lâm Vị Thủy, Hoàng Anh Tuấn, Nguyễn Thụy Long. Đúng ra mấy người đó chỉ cần ghé qua thấy bài là xong. Nhưng họ thích tụ tập ở toà soạn Truyện Hay hơn những nơi khác.

Có lần Tuấn đã nói:

- Làm việc ở đây với tụi mày vui hơn những nơi khác. Các tòa báo khác thỉnh thoảng cũng vui, cũng tếu, nhưng phần nhiều mặt mũi chúng nó nặng trịch, chắn bỏ mẹn.

Và thế là nhiều khi Tuấn "chiếm" một bàn để viết bài cho báo khác, thay vì viết ở nhà hay tại tòa báo phải đưa bài. Còn ông thi sĩ mô phạm Lâm Vị Thủy cũng thế, hết giờ dạy, là ông cũng đến đóng đô ở Truyện Hay.... Nguyễn Thụy Long thì khỏi nói. Nhiều bạn của Long nói với nhau, muốn kiếm thằng Long cứ đến Truyện Hay là gặp. Và, với Cậu Ba Còn hễ khi nào có mặt của cả ba người vừa kể, là Cậu cũng quên hết công việc, bỏ đến bên đầu láo. Vì "ôm đôm" nhiều báo, thời gian đầu Long chỉ "dành" mấy truyện ngắn cho Truyện Hay đến nỗi Cậu Ba phải lên tiếng:

- Mày không đưa truyện dài cho Truyện Hay, tao hỏi tội mày đấy.

Tuấn bảo:

- Long mày chơi như vậy thì chơi với ai.

Lúc đó Long mới gật gù:

- Ừ thì có.

Cậu Ba Còm:

- Vậy hôm nào đưa truyện để còn quảng cáo.

Long:

- Liền một khi đây ông. **DẤU CHÂN GIÓ CHẠY.**

- Thuộc loại gì... tình cảm sướt mướt.... đấm đá hay
bắn nhau loạn cào cào.

- Loại du đãng... mà lúi đầu. Bộ mặt lúi hủ. Tao đang
rách đây.... Mấy hôm nay "vã" tiền nhậu quá.

Lâm Vị Thủy, nói với Nhuận:

- Tôi mới lãnh lương, nhà ông lấy đưa Long.

Nhuận đưa Long một ngàn:

- Mày cầm đỡ, thứ hai chi đủ.... Lấy của nhà giáo, lấy
gì để nó nuôi vợ con nó....

Long:

- Có một xin thôi à.

Nhuận:

- Mẹ ơi, một ngàn mà mày nhậu một ngày... không đủ
sao.

Long:

- Thì đã chi thì chi luôn, còn tiếc nuôi cái gì nữa.

Nhuận:

- Mày làm ơn thông mình dùm tao một chút đi, hôm
nay là ngày phát lương cho thợ.... hiểu chưa.

Nói rồi, Nhuận quay qua Hoàng Anh Tuấn:

- Xem thử, quảng cáo thế này được không.

Tuấn cầm mảnh giấy, đọc lớn:

- Độc giả Truyện Hay Thứ Tư đón đọc **DẤU CHÂN
GIÓ CHẠY**, tiểu thuyết thuộc loại dao búa của nhà văn Du

Đặng Nguyễn Thụy Long.... Dứt lời Hoàng Anh Tuấn la lên:

- Được quá, quảng cáo như vậy được quá. Ê, Nhuận... tao đâu dè mày lại giỏi như vậy. Ăn khách đây.

Bây giờ thì có muốn, có chi ra bao nhiêu tiền, cũng không thể nào có được những phút giây tụ tập quý báu của những ngày Truyện Hay xưa. Bỏ họ, bởi mọi người, đã lần lượt bỏ độc giả, bỏ bạn bè mà đi.... Lâm Vị Thủy, Hoàng Anh Tuấn, Nguyễn Thụy Long và rồi ngày 04 tháng 01 2019 là Nguyễn Đức Nhuận.... Nhớ chúng nó bây giờ chỉ còn nén tâm hương.

Hoàng Trúc Tâm

Th. 1/2019

